Sportul MAGAZIN

„FESTIVALUL ARTELOR" LA J. O. DE LA MOSCOVA

„Programul manifestărilor culturale ale Jocurilor Olimpice de la Moscova, din 1980, va începe la 1 iulie 1979 pentru a se încheia cu 16 luni mai tîrziu, adică la 1 octombrie 1980" — s-a precizat în cursul conferinței de presă ținută la Comitetul de organizare de către Vasili Kuharski, ministru adjunct al culturii din U.R.S.S., cel care conduce Comisia culturală din cadrul Comitetului de organizare al amintitei competiții. Începutul acestui program coincide cu startul Spartachiadei popoarelor Uniunii Sovietice, la care vor lua parte și sportivi din străinătate. **„Festivalul artelor"**, organizat paralel cu întrecerile sportive, va domina acest program. El va fi completat cu festivaluri tradiționale și populare, precum „Ruskaia Zima" (iarna rusă) și „Moscovskie Zvezd" (steaua Moscovei).

Artiști celebri din străinătate și chiar ansambluri întregi vor fi invitate în Uniunea Sovietică în timpul J. O. O atenție particulară va fi acordată organizării timpului liber al participanților la Jocuri. Specialiștii sovietici elaborează programe speciale care îi vor ajuta pe sportivi să se distreze, să le atenueze tensiunea nervoasă dinaintea competițiilor. Teatrul Mare, sala de la Palatul Congreselor, marea sală a Conservatorului, sala centrală de concerte „Rossia", ca și alte instituții culturale nu-și vor închide porțile în timpul Olimpiadei.

În plină pregătire se află și partea „muzicală" a J. O.: s-a organizat, pentru început, un concurs de cîntece care vor fi auzite cu prilejul ceremoniei de deschidere. **„Vom face tot posibilul pentru ca J. O. de la Moscova să se înscrie în istorie nu numai ca un eveniment sportiv remarcabil, dar și ca o sărbătoare de neuitat a artelor, celebrînd idealurile umaniste ale mișcării olimpice"** — a încheiat V. Kuharski conferința de presă de la Comitetul de organizare.

NOTE DE LECTURĂ

FOTBALUL NU MAI E BASM...

Ne-am întors la **„Vînătoarea regală"** (datorită nouii sale ediții) nu numai pentru a-i cerceta întortocheatele căi spre adevăr, într-un roman de factură polițistă, cît mai ales pentru a culege meditațiile despre sport ale autorului. Ne-am întors la enigmele acestui roman captivant, nu numai pentru că citează numele ziarului nostru, nu numai pentru că introduce în fabulație (fapt inedit) numele unor fotbaliști argeșeni (Dobrin și Prepurgel), cît pentru a surprinde dacă nu pasiunile sportive (căci nu ne e îngăduit un proces de intenție), măcar preocuparea lui **D. R. Popescu** în acest domeniu. Cu multă plăcere am descoperit în roman gîndurile sale despre șah și am reținut aforismele sale de spectator la fotbal. Iată două: **„Nu există un meci de categoria a doua decît în statistici; un meci e un meci, o luptă, un joc, un adevăr, și un adevăr nu poate să fie de categoria a doua sau de Divizia A, un meci e oricînd și oriunde un fapt de sine stătător"** sau **„În realitate și basmul cel mai teribil, fotbalul, nu mai e basm"**.

Interesant ni se pare și faptul că prologul romanului e clădit pe fundalul unuî meci de fotbal, între „Dinamo Turnu-vechi" și „Știința Cîmpulet". Din această parte a volumului citâm pasajul de mai jos:

„Meciul avea importanță doar pentru Dinamo, pretendentă la cîștigarea seriei B și deci la promovarea ei în divizia primă a țării. Știința n-avea nimic de pierdut de pierdea și nimic de cîștigat de cîștiga, decît prestigiul. Calculele hîrtiei spuneau că Dinamo și cu un meci egal se califica, însă o înfringere o scotea definitiv din luptă, contracandidata ei, Venus, juca acasă și cîștigînd o întrecea cu un punct. Totul în ultimă instanță se rezuma pentru dinamoviști la obținerea unui punct; golaverajul lor mai bun, și în ipoteza că Venus cîștiga, îi califica. Meci cu mîză, lume multă, clopote, pancarde, fluierături, aplauze. Patriciu era președintele clubului; unii îl bănuiau că ar fi vîndut punctul dinamoviștilor, însă figura lui încercănată, ușor buhăită și albă ca varul de emoție, contrazicea o asemenea presupunere. Literalmente își rodea unghiile și un soi de disperare ciudată se vedea în ochii lui. La urma urmei să-i ia dracu pe toți, vorba lui Vasile Cristoloveanu: dinamoviștii puteau obține punctul și fără nici un aranjament, erau mai tari. Dar nu era vorba de mai tari sau mai slabi (oricine putea învinge, Știința îi bătuse chiar la Turnuvechi, în tur), era vorba de un coeficient de siguranță; mai mult, nu de un coeficient, ci de o certitudine; înțelegerea pentru un punct elimina surpriza, neprevăzutul. Și în consecință: jocul. Căci un joc înseamnă două ore de neprevăzut. Cred că pentru această incertitudine este iubit fotbalul; și că lasă posibil orice rezultat, pentru că nouăzeci de minute jocul e deschis oricărui rezultat".

CURAJUL ÎN SPORT

În celebra sală Guildhall din Londra a avut loc, de curînd, ceremonia de înmînare a **„Premiului pentru curaj"** — înaltă recunoaștere a valorii sportive — în prezența a peste 500 de persoane din toată lumea.

Premiul, constînd într-o cunună de aur, în valoare de **50 000 de lire sterline**, a fost atribuit cu unanimitate de voturi automobilistului austriac Niki Lauda, pentru incredibilul curaj demonstrat după accidentul aproape fatal survenit în timpul cursei de pe circuitul de la Nürburgring.

Definind **curajul**, Cyril Levan, fondatorul acestui premiu internațional, îl prezintă ca pe **o „calitate extradimensională a spiritului uman, care întrece orice altceva, calitate care se poate remarca la un învins, tot atît de bine ca la un învingător"**.

De aceea, poate, pentru acest premiu au fost adesea propuși sportivi care n-au cîștigat, dar au dat dovadă de o mare tărie de caracter (anul trecut i-a fost decernat lui Eddy Merckx, care, după fracturarea unui maxilar și numeroase contuzii, a încheiat Turul Franței pe locul al doilea).

În discursul de mulțumire, Niki Lauda a declarat că, pentru el, cele mai mari atribute ale curajului sînt priceperea și îndemînarea.

Moravurile boxului profesionist

Fost campion european de box profesionist, francezul **Gratien Tonna** a fost condamnat pentru că a accidentat mortal un trecător în apropiere de Marsilia. În cadrul anchetei s-a constatat că Tonna este analfabet și nu avea dreptul să posede permis de circulație.

Un alt boxer francez profesionist, fostul campion european la categoria ușoară René Roque a fost arestat la Lyon, fiind implicat într-un furt.

O BOMBĂ PE STADION!

„O bombă pe stadion". S-ar zice să ne aflăm în domeniul literaturii polițiste. Și totuși, articolul astfel intitulat, apărut în săptămînalul **Guerin Sportivo"** din Italia, relatează un incredibil fapt **real** petrecut pe stadionul din Verona, înaintea meciului dintre echipa locală și Juventus.

Fie că este vorba de „distracția" criminală a unui alienat, fie că este o manevră a așanumitei „strategii a tensiunii" — cum înclină să creadă autorul articolului amintit — violența actului devine semnificativă pentru o societate în care degradarea morală coboară pe pante din ce în ce mai îngrijorătoare. Chiar dacă bomba în cauză nu a explodat, aceasta nu scade prea mult din gravitatea faptului, evidenta intenție de a provoca panică printre 50 000 de spectatori nefiind străină de prevederea unor consecințe dramatice.

Amintind practica politicienilor neofasciști de a se servi de sport în scopuri propagandistice, mai mult sau mai puțin deghizate, autorul interpretează întîmplarea de pe stadionul veronez drept o degradare a acestor manevre pînă la crimă.

În aceste condiții, se naște firesc întrebarea: dacă arena sportivă — loc destinat celei mai pașnice activități umane — devine o arenă a violenței (fapte asemănătoare fiind semnalate și în anii trecuți pe diverse stadioane din țările capitaliste), ce siguranță mai pot avea cetățenii acestor țări, terorizați de efectele dezastruoase ale consumului de stupefiante, de atacurile banditești tot mai numeroase, de răpiri?

Desigur, soluția nu se poate afla în utilizarea „ciinilor antibombă" (experimentată de cîtva timp în R.F.G.) sau în organizarea unor patrule antiteroriste. Efectele nu pot fi înlăturate atîta timp cît cauzele rezidă. Iar cauzele trebuie căutate în însăși structura societății subordonate capitalului, care, nesocotind din ce în ce mai mult respectul față de om, nu mai cunoaște alte legi decît cele ale violenței.

DE PE PODIUM ÎN LUMEA AFACERILOR

La ce folosesc performanțele sportive în unele părți ale lumii? Caricatura alăturată, reprodusă după săptămînalul vest-german „Die Zeit" din Hamburg pare să răspundă la întrebare. În sprijinul ideii caricaturistului stau și realitățile de fiecare zi. De curînd s-a anunțat că proaspătul campion olimpic de decatlon, atletul american Bruce Jenner *a și început să-și negocieze succesele sportive: el tratează cu manageri de la Hollywood, a apărut într-un spectacol al comicului Jerry Lewis, și-a angajat un consilier de afaceri personal și a semnat un contract de comentator cu compania americană de televiziune ABC...*

ANUNȚ

Universitatea cultural-științifică București, în colaborare cu Consiliul municipal pentru educație fizică și sport și Centrul de cercetări pentru educație fizică și sport al C.N.E.F.S., anunță ținerea cursului de reciclare cu tema: „SARCINILE OLIMPICE ALE CLUBULUI OLIMPIA ȘI MODUL LOR DE REALIZARE".

Masa rotundă, condusă de conf. dr. Nicu Alexe și prof. Anghel Mihai, președintele clubului „Olimpia", va avea loc în sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei 5—7, luni 11 aprilie 1977, orele 12,30.

Va urma un film artistic.

DIALOG cu cititorii

ADRIANA VRĂNIANȚU — Lehliu. *„Sînt o mare admiratoare a jucătoarei noastre de tenis Virginia Ruzici. Urmăresc cu atenție rezultatele ei în turneele de peste Ocean. Am făcut și un caiet în acest scop. Din păcate nu reușesc să fixez locul Virginiei Ruzici în clasamentul mondial. După părerea mea, prin simplă impresie, cred că Virginia Ruzici poate fi situată printre primele 30 de jucătoare din lume. Ce părere aveți dv.?"*

Ne pare bine că Virginia Ruzici, o jucătoare care confirmă de la o zi la alta, are un suporter atît de credincios. Am putea spune că sînteți și foarte prudentă în fixarea locului. Este adevărat, mijloace pentru stabilirea unui clasament obiectiv nu prea există, dar se pot face unele presupuneri. Recent, Virginia Ruzici a încheiat seria de turnee „Virginia-Slims". Așa cum ne-a afirmat Ion Țiriac, jucătoarea noastră s-a clasat — în cadrul acestor turnee — pe locul 12. Ea a participat la mai multe turnee cu primele 16 jucătoare din lume, după ce a depășit, în faza de început, cota turneelor-satelit, un fel de turnee de calificare. Sigur că acest loc 12 în „Virginia-Slims" nu înseamnă automat locul 12 în turneul mondial, dar se pare că Virginia Ruzici poate figura astăzi în grupul primelor 20 de jucătoare din lume, ceea ce este o performanță frumoasă. Să sperăm că acest loc 20 va fi ameliorat pînă spre sfîrșitul anului, cînd vom depune toate diligențele pentru a intra în posesia unui clasament general.

DUMITRU STOICA — Mangalia. *„Printre alte anomalii ale fotbalului nostru, vreau să vă atrag atenția asupra unei chestiuni pe care nu reușesc să o rezolv. F. C. Constanța e în mare pericol de retrogradare, dar echipa sa de juniori se află pe primul loc în Divizia națională. Pe de altă parte, Jiul e angajată în lupta pentru titlu, la seniori, în timp ce echipa sa de juniori se află pe ultimul loc, cu numai 3 puncte adunate. Cum se poate explica acest lucru?"*

Paradoxul nu este chiar paradox. F. C. Constanța a fost cu puțini ani în urmă, un club care a adus numeroși jucători din alte orașe. În aceeași situație se află astăzi și Jiul, care cuprinde destui jucători din afară. În ultimul timp, F. C. Constanța n-a mai putut face achizițiile din anii trecuți. Ea plătește, am spune, pentru direcția unilaterală adoptată atunci în construirea echipei sale. Sigur că și Jiul ar putea să ajungă într-o situație mai dificilă, peste 2—3 ani, dacă nu va acorda atenția cuvenită juniorilor săi. După cum știți, poate, Jiul este singura echipă de Divizia A care nu are un centru de juniori și copii. Din punctul de vedere al perspectivei, F. C. Constanța, în ciuda situației actuale, poate spera într-o refacere a potențialului fotbalistic al litoralului.

RADU VASILESCU — Alexandria. *„Se pare că în natația noastră se mișcă ceva. M-au impresionat recent rezultatele înotătoarei Carmen Bunaciu. Din păcate, în trecutul apropiat, avem cîteva exemple de talente care nu au mai confirmat, așa cum a fost cazul înotătoarei Zoe Reznicenco. Aș vrea să-mi spuneți ce „rabat" trebuie să fac bazinului de 25 m în care s-au disputat concursurile de la Hunedoara. Aș vrea să mai cunosc și pronosticul dv. în legătură cu performanțele viitoare ale înotătoarei Carmen Bunaciu".*

Comentatorul nostru de natație susține că, teoretic, între un bazin de 25 m și unul olimpic, de 50, în proba de 100 m spate, trebuie făcut un rabat de 0,7 secunde. Asta, în cazul în care întoarcerile sînt foarte corecte. Se pare că înotătoarea Carmen Bunaciu se înscrie într-o excepție. Ea nu stăpînește prea bine întoarcerile, poate din cauza înălțimii sale deosebite, care îngreuiază aceste întoarceri. În această situație, se spune că acel 1:04,5 de la Hunedoara ar fi valabil și pentru un bazin de 50 m. În ceea ce privește perspectivele de performanță, specialiștii socotesc că tînăra Carmen Bunaciu va putea atinge forma sa maximă la „mondialele" din 1978, cînd, în eventualitatea coborîrii sub 1:03,0, ar putea figura pe podium. Bineînțeles că toate acestea sînt simple anticipații, dar realizarea lor ar putea fi o frumoasă compensație pentru Carmen Bunaciu și pentru antrenoarea ei, Cristina Balaban-Șoptereanu, singura înotătoare română aflată vreodată pe un podium european — medalie de bronz la Utrecht 1966, tot în proba de 100 m spate.

DOREL ROTLEIN — Constanța. *„Vreau să transmiteți echipei noastre naționale de fotbal următoarele: în palmaresul fotbaliștilor noștri cu echipele Spaniei și Iugoslaviei citesc aceste cifre — în compania Spaniei avem o victorie, o înfringere și două jocuri egale. Cu alte cuvinte, sîntem chit. În compania Iugoslaviei avem 15 victorii, 12 înfrîngeri, și 8 jocuri egale. Deci un ușor avantaj. Rugați-i să nu uite acest palmares și să procedeze în consecință".*

Rîndurile dv... primăvăratice sînt foarte binevenite, credem, pentru fotbaliștii „tricolori". Sigur că ei nu vor uita aceste linii de palmares, deși e bine să se știe că palmaresul este doar un început de invitație la... optimism. Ceea ce nu trebuie să uite fotbaliștii noștri este faptul că victoriile construiesc palmaresul și nu viceversa. Oricum, vă mulțumim...

I. Ch.